

СЕКЦІЯ 17.

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОЦЕСУАЛЬНОГО ПРАВА

Voznyuk Anastasiia Volodymyrivna

3rd year Student of Faculty of Social Law
National University «Odesa Law Academy»

TESTIMONIES AS A SOURCE OF EVIDENCE IN CRIMINAL PROCEEDINGS

During the reform of the criminal procedure legislation, the goal of Ukraine is to create the necessary conditions for the functioning of the legal, social state and to ensure the observance of the procedural rights of the participants in the criminal proceedings. The institute of gathering evidence and obtaining testimony in particular takes an important role in this reform.

There are many theorists who made a significant contribution to the development of the theory of evidence and testimonies, among whom V. D. Arseniev, M. I. Bazhanov, R. S. Belkin, V. Y. Dorokhov, U. M. Grosheva, A. M. Larin, P. A. Lupinskaya, G. M. Minkovsky, I. L. Petrukhin, P. S. Elkind and others [1].

The significance of testimonies for solving tasks of criminal justice is determined by the fact that they can be used as a basis for establishment of crucial circumstances, and can be applied in particular cases in criminal proceedings.

Testimonies refer to oral or written reports given in the course of interrogation by the suspect, accused, witness, victim, and expert on circumstances they know and which are of importance for the criminal proceedings concerned [2].

To testify during a pre-trial investigation and trial before an investigator, prosecutor, investigating judge and court:

- for a suspect, accused, victim – is a right;
- for a witness, an expert – is a duty.

It should be noted that the court can justify its conclusions only on testimonies that were directly received during the court session or received in the manner provided by the Article 225 of the CCP. Court cannot justify judicial decisions on testimonies that were provided only to the investigator, prosecutor, or refer to them.

A person must testify only about facts that she experienced herself. There is an exception to this rule provided by the Article 97 of the CPC. A person may give hearsay testimonies from other people, which is an oral, written or other formulation, concerning a particular fact based on the explanation of another person.

Testimonies can be divided into several groups: 1) depending on the participants by whom they were provided (suspect, accused, witness, victim, expert); 2) depending on the sequence (initial and subsequent testimonies); 3) depending on their mediation (provided directly in the court session, hearsay testimonies, testimony received in accordance with the Article 225 of the CPC); 4) depending on the age of the person who provided them (testimony of a minor, etc.) [3, p. 72].

During establishing decisions, the court must take into account (Part 2 of Article 97 of the CPC):

- the meaning testimonies, their truthfulness, their importance for understanding other information;
- other evidence, which were filed or may be submitted;
- circumstances of providing primary explanations about their reliability;
- persuasiveness of information on the fact of providing primary explanations;
- the complexity of refuting explanations, testimonies from other people for parties against whom they are directed;
- the correlation of testimonies from other people with the interests of the person who provided testimonies;
- the possibility of interrogating the person who provided the original explanation or the reasons for impossibility of such interrogation.

The court may recognize testimonies as evidence only if they: a) are relevant ; b) are admissible; c) were opened to the opposite party in accordance with the Article 290 of the CPC; d) were provided directly to the court or in accordance with Articles 225, 232 of the CPC; e) the person who was the source of these testimonies was not discredited in accordance with Articles 88, 352-354 of the CPC.

Testimonies of suspect, accused, victim should be carefully checked and assessed in conjunction with all circumstances established in the case. The accusation can not be substantiated by contradictory statements of the victim, questionable facts, or wasn't supported by other evidences, as well as testimonies could be the result of mistaken perception of victims of events and facts, in particular, if he was in a state of intoxication. Such evidence will be deemed inadmissible.

Therefore, testimonies as a source of evidence is essential for solving the problems of criminal justice, because on their basis main circumstances of criminal could be established.

References

1. Острійчук О.П. Місце показань в системі процесуальних джерел доказів / О.П. Острійчук // Часопис Київського університету права. – 2013. – № 3. – С. 319-322.
2. Кримінально-процесуальний кодекс від 13 квітня 2012 року № 4651-VI // Відомості Верховної Ради України. – 2013. – № 9-10. – № 11-12. – № 13. – Ст. 88.
3. Блажівський Є.М. Актуальні питання кримінального процесу України : навч. посіб./ Є.М. Блажівський, Ш.М. Козьяков, О.М. Толочко, С.С. Мірошніченко, Г.П. Власова та ін. ; за заг. ред. Є.М. Блажівського. – К. : Національна академія прокуратури України ; Центр учбової літератури, 2013. – 304 с.

Key words: institute of evidence, testimonies, criminal proceedings, establishment of circumstances, authenticity.

Scientific adviser: PhD in Law, Associate Professor Torbas O. O.

Григорчак Діана Володимирівна

студентка 4-го курсу Інституту кримінальної юстиції
Національного університету «Одеська юридична академія»

ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ ВНЕСЕННЯ ЗМІН ДО КПК УКРАЇНИ ЩОДО ОТРИМАННЯ ДОЗВОЛУ СЛІДЧОГО СУДДІ НА ПРОВЕДЕННЯ ЕКСПЕРТИЗИ

Основним завданням кримінального процесуального законодавства є забезпечення кримінального провадження відповідними законодавчими нормами, що сприяють ефективному захисту особи, суспільства і держави від кримінальних правопорушень, а також забезпечують охорону прав, свобод та законних інтересів учасників кримінального провадження. Звичайно, вчинення кримінальних правопорушень стосується різних сфер суспільного життя, і тому дослідження обставин їх вчинення вимагає використання та застосування знань у різних галузях науки, що здійснюється через судову експертизу.

До Кримінального процесуального кодексу України були внесені зміни ЗУ «Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів» від 03.10.2017 р., і зокрема, зазнав змін і порядок залучення експерта та проведення судової експертизи. Відповідно до ст. 243 КПК у редакції зазначеного Закону № 2147-VIII від 03.10.2017 р. експерт залучається за наявності підстав для проведення експертизи за